

mè introducta. l. 16. de LL. Enenck. d. l. 1. c. 11. Cum quippe dispositionis divi-
næ provisio, gradus diversos & ordines constituerit esse distinctos, ut dum
reverentiam minores potioribus exhiberent, & potiores minoribus dile-
ctionem impenderent, vera concordia fieret; & ex diversitate, sine quâ u-
niversitas subsistere non poterat, contextio: nullus etiam unquam in tan-
tum exstitit imperitus Legislator, qui non cælestium militiarum instructus
exemplo, omnes creaturas in unâ (ut Gregorius loquitur) eademq; quali-
tate gubernari vel vivere haud posse, animadvertit; proindeq; ut aliquod
discrimen ac ordo inter cives custodiatur, & æquum duxerit & perquam
necessarium. Nihil enim est tam inæquale quàm æqualitas ipsa: & cum ci-
ves singuli in jure omni, honoribus & immunitate inter se exæquantur, id
omnis *atælas*, rerumq; perturbationis fons & scaturigo est perennis. *Dn.*
Præses lib. 1. Polit. cap. 11. n. 32.

2 2. Unde cum leges generaliter, & de iis quæ ut plurimum, non quæ
raro accidunt, loquantur, & non ita scribi possint, ut omnes casus qui quan-
doq; inciderint, comprehendant; è contra vero novi subinde emergant, &
personarum varia se offerat varietas, atq; adeò fieri facilè possit, ut jushoc
commune, naturalem in speciali aliquo facto lædat æquitatem: singularia
ideoq; induci Jura & Privilegia, insperatus ille & minus prævisus quibus
molliatur rigor operæ præcium est. l. 1. §. 1. ibi, ne cui dolus suus per occasionem
Iuris Civilis, contra naturalem æquitatem proficit. ff. de doli mali & metus except.
Hocq; id ipsum esse judicio, quod in l. 11. ff. de LL. dicitur, de his quæ primò
(vel generaliter. l. prox. preced.) constituuntur, aut interpretatione, aut con-
stitutione optimi Principis, certius statuendum esse.

2 3. Quamvis igitur Privilegia contra juris Civilis tenorem inducta,
eidem tamen, utpote ex naturali æquitate originem trahentia convenien-
tissima, ac tum publicè tum privatim utilia sunt. *V. Dn. Baron. Enenck. d. tr.*
lib. 1. c. 3. n. 22. & seqq. ut & cap. 12. ferè per tot. Nec assentiri hâc in parte Ita-
licæ Politicæ callentissimo Trajano Boccalini, possum, qui Privilegia Prin-
cipum indulta beneficiâ, lapides scandali & nociva zizaniæ inter Prin-
cipes & subditos appellat seminaria; modo excessus evitetur omnis: qui, si
usquam, hâc sanè in exemptionum materiâ perniciosissimus est; *qua de re*
V. eund. Boccal. Cent. 2. Ragg. 6.

2 4. Privilegia ergo non minus ac leges reliquas, is cui ea jure compe-
tit potestas condit meritò, & quidem æquitatis intuitu principaliter. Æ-
quum siquidem est, bonos præmiis, improbos pœnis afficere. Unde di-
cendum videtur, eâdem suadente æquitate, privilegium bene de Repub.
merito concessum, rationis propter identitatem, ad alium non minus

c. fin. 89. Dist. Pa-
pon. li. 5. s. Arr.
30. p. 296.

L. 3. & l. 10. de
LL.

l. scire. 13. §. 7. de
excusat. Tut. l.
7. in pr. de bonis
damnatis.

Cent. 2. Ragg. 11.